

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 518
Miercuri,
16
decembrie
1992
10 lei

GREVA TIPOGRAFIILOR

Deci, s-a întâmplat, totuși! Guvernul Văcăroiu a venit, în forță, să pareze revendicările înghițitorilor de plumb — probabil domnia sa n-a fost niciodată într-o hală de linotipuri! Și-apoi ce-i pasă lui și mînuitorului păpușilor guvernamentale, de gazete, de cărți... Cu cît mai puțină informație (și mai puțină cultură) cu atît mai bine! Se vor da circulare, decizii, hotărîri — prin telex, fax, telefon — și politica cotrocenistă o să meargă ca pe roate (pătrate, desigur).

Statul — marele și singurul patron al tuturor tipografiilor — nu are bani. Că nu are, trebuie să credem. Dar, în schimb, o grămadă de afaceriști (firmele cui?) fac e-vaziune fiscală, se sustrag controlului statului. Sute de miliarde de lei intră în buzunarele unor indivizi despre care omul cinstit nu știe nimic, dar statul — adică toți cei puși să controleze, să verifice, să aplice legile — ministerele, comisiile parlamentare și dracu mai știe cine, de ce nu știu? Sau nu vor să știe!?

Deci, de unde bani pentru tipografii? De la toți escrocii protejați de guvern și de oamenii lui; de la parlament, care vrea sute de videocasetofoane, televizoare color, congelatoare, pe banii poporului. Asta, așa, ca să nu mai vorbim de lefurile celor ce bat apa în piua — în parlament — despre patriotism și incită la xenofobie; de fapt, crează diversivlunea care să ducă la dictatura pe care și-o dorește creatorul democrației originale, chirișul de la Cotroceni, Iliescu, și cucuvelele sale.

Tara nu-i săracă, săraci sînt bleții români care, iarăși, au apucat pe minile unor ticăloși...

Tipografii sînt de astăzi în grevă pe timp nelimitat — și pe bună dreptate — așa că, jubiți cititori, nu știu cînd vom mai fi în legătură cu dumneavoastră, prin intermediul ziarului.

Vinovații sînt diriguitorii treburilor acestei țări, pe care i-ați ales la 27 septembrie a.c. Traian SUCIU

Informații — Informații — Informații

CONCERTE

• Luni, 21 decembrie, la ora 19, la Casa de Cultură a Sindicatelor, **Harmonia Catalunya** prezintă, în premieră în România, **ORCHESTRA SIMFONICA EUROPEANA**, sub bagheta dirijorului Cristian Florea, avînd drept concertmaistru pe Ștefan Ruha și Alexander Kaushanski în cadrul unui **CONCERT DE CRĂCIUN ȘI ANUL NOU**.

Programul cuprinde lucrări de George Enescu, L.v. Beethoven, Johann Strauss, Anton Dvorak, Sibelius, Ceaikowski și Elgar. Biletele se găsesc la casa teatrului. (M.G.)

• Joi, 17 decembrie, la ora 18, la Cercul Militar, sub bagheta dirijorului Alexandru Chr. Petrescu, va avea loc concertul săptămînal al Filarmonicii din Sibiu. Programul cuprinde: Uvertura la opera Don Giovanni de W.A. Mozart; Simfonia concertantă pentru vioară și violă de W.A. Mozart (solști: Kaori Sugihara din Japonia — vioară, Lucian Moraru — violă); Concertul pentru clarinet și orchestră nr. 2 în mi bemol major, de K.M. Keber (solist Barta Géza); Suita „Peleas et Melisande”, de Gabriel Faure. (M.G.)

• Vineri, 18 decembrie la ora 18, la Teatrul de Stat va avea loc un concert de colinzi susținut de corul „Cedonia” (dirijor — Florin Soare), corul Liceului de Artă din Sibiu (dirijor — Eugen Erze). Spectacolul se bucură de prezența extraordinară a unui grup folcloric din Basarabia. (M.G.)

• Joi, 17 decembrie, ora 17.30, Școala Generală Nr. 1 Sibiu prezintă, la Biserica din cartierul Strand, pentru credincioși un program de colinde.

Firma „LEONE 13”

(fostă CIAO '90) anunță că s-a deschis barul său din strada Alămor nr. 12, prilej pe care dl. Pepino Popescu (patron), ține să-l cinstească, cu pioșenie și grațitudine, oferind o masă de pomenire urmașilor sibieni ai eroilor Revoluției.

„Asociația 16—21 Decembrie 1989” este rugată să contacteze ziarul „21-Radical”, telefon 41 81 08, spre a face recomandări și pentru a se stabili detaliile de participare necesare.

Pomenirea este preconizată a avea loc în ziua de 22 decembrie, după-amiază.

Seară de diapozitive

Clubul studențesc „Ecotur” prezintă azi, 16 decembrie 1992, ora 18, la Casa de Cultură a Studenților, o seară de diapozitive: 1. Itinerarii norvegieni — lector Cornel Bucșă. 2. Aventură la 7000 m — Tian Shan — Costin Voinescu și Dan Gros. (I.U.)

TIMIȘOARA

Au trecut trei ani de la revoltă. Morții sînt cenușă sau țărîna. Răniților le sînt aruncate ceva pomeni iar invalizilor niște pensii mizere. Aparatul de partid și de stat reprezentat la Timișoara este disculpat aproape în întregime. Chiar mult lăudatul spion român pe nume Filip Teodorescu este acum un instrumentist în orchestra C.V. Tudor — A. Păunescu. Zăpăcește mințile superficiale confecționînd dizidenți din Doina Cornea și Laszlo Tökes. Ei nu sînt dizidenți al regimului comunist, sau ai lui Ceaușescu, întrucît nu s-au dezis de regim sau de N.C. (despre care „să fi zis” de bine, anterior să fi propovăduit, să fi propagat). Ei sînt opozanți, D. Cornea — de ani și ani, L. Tökes — de cunoștință publică abia în toamna lui 1989.

Putem considera că forțe transnaționale au hotărît să se descotorosească, în 1989, de dinozaurii comunisti și de rînduile produse de ei, ai căror produs erau chiar și ei. După cum 1848 este un an revoluționar în Europa, tot astfel 1989 este anul prăbușirii regimurilor comuniste europene. Se mai pot cita ani în care convulsiile sociale și politice s-au difuzat epidemic (ex.: 1830). Este de presupus că sînt implicate servicii secrete ale unor mari puteri. Dacă ne întrebăm cine, ce, care, cum sînt sinapsele, deci legăturile informative, logic este să fie luate în considerație componentele cu potențial informativ și excitant asupra prezum-

(Continuare în pag. a IV-a)

Ion UNGUREANU

Pe cine să înjuri?

Cel care, în Sibiu, are nevoie, la sfîrșitul săptămîinii, de benzină, suportă un adevărat calvar. Serviciile rețelei de distribuție a prețiosului lichid sînt un infern. Cauzele sînt greu de găsit, venind probabil de foarte „sus”... Nu e cazul să ajungem pînă la războiul din Golf...

Bunăoară, vineri, 11 decembrie a.c., în jur de ora 20, stațiile PECO din oraș erau închise, cu interminabilul șir de mașini lingă ele. Aboardind diferiți taximetriști, am aflat de la ei că în mod normal stația PECO de la Aeroport ar trebui să fie deschisă toată noaptea, fiind de tranzit. Cu riscul de a rămîne în pană de benzină (dacă ea ar fi fost închisă) am încercat un telefon. Nu a răspuns nimeni. Rămînea soluția „strămoșească” a așezării la coadă și a așteptării. Am ales stația de pe Șoseaua Alba Iulia care în dimineața de sîmbătă, 12 decembrie a.c. pe la ora 3 nu era „curtată de foarte multe mașini. M-am considerat norocos fiind cam al 30-lea. Programul pentru sîmbătă

începea la 10, cu speranța că pe la ora 12 să fi luat benzină. La ora 10 șirul de mașini se așternuse, deja, pînă la ieșirea înspre Șoseaua Alba Iulia ocolind pe lingă ACR.

După atîta amar de așteptare, frig și imposibilitatea de a ațipi, o respectare a programului te-ar fi făcut să dai uitării toate necazurile. Fatidica cisternă era dorită de toți, cu suflul la gură, pîndind toate mașinile ce apăreau dinspre Turnișor. Ea a ajuns, nu foarte voluminoasă, pe la ora 12 și ceva, astfel încît distribuția benzinei a început după ora 1,00 (unu!).

Probabil că mulți din spate au mai rămas la o zi de așteptare, dată fiind cantitatea precară adusă. Dar m-am simțit fericit că am ajuns și atunci am realizat că mecanismul e diabolic: acest sistem al serviciilor te înjosește pînă la a te bucura din nimic, făcînd din tine un egoist. Cu atît mai mult cu cît nu prea știi pe cine să înjuri.

Lucian FILIP

GREVA STUDENȚILOR DIN UNIVERSITATEA SIBIU

Luni, 14 decembrie, ora 8 a început greva studenților din Universitatea Sibiu; greva avind ca suport distribuirea burselor de studii în Universitate.

Adunați mai întâi în fața Facultății TCM, studenții tuturor facultăților s-au strâns mai târziu în curtea Rectoratului. În jurul orei 10,30 studenții au fost primiți de dl. prorector Oprean, căruia i-a fost expusă situația ce decurge din neacordarea burselor. Am subliniat încă o dată că această formă de protest este în extremis. O comunicare anterioară menționa cum că bursele s-ar putea să fie distribuite joi, 17 decembrie, cu o zi înainte de intrarea în vacanță. Data de joi e cel puțin suspectă, pentru că o nerespectare a termenului îi va pune pe foarte mulți dintre studenți într-o situație disperată. Mulți trebuie să plece acasă, în alte județe. A fost menționat de către conducerea Universității o știre difuzată la radio cum că Ministerul Învățământului ar fi livrat în bancă banii.

Liga Studenților din Universitatea Sibiu a solicitat conducerea Universității ajutorul prin solidarizarea cu doleanțele ei și astfel, prin-

tr-un fax să ceară Ministerului, d-lui ministru Maior, să rezolve urgent situația. Reprezentanții Ligii au menționat că Universitățile București și Timișoara au primit bursele, inclusiv pe luna decembrie, pe cind Universitatea din Sibiu în acest an universitar n-a primit bursele pe lunile noiembrie și decembrie.

În sfârșit, s-a ajuns pînă la urmă ca la solicitarea delegației de studenți să se afle de la Banca Comercială din Sibiu dacă nu cumva în Banca Centrală din București ar fi intrat banii, așa cum menționa amintitul comunicat radio. La ora 12 încă nu fusese obținută legătura, însă, mai târziu, în jurul orei 15 s-a ajuns la un compromis: se vor depune toate eforturile pentru ca în zilele de miercuri și joi, respectiv 16 și 17 decembrie, să se distribuie bursele.

Încheiem cu speranța că demersurile conducerii Universității pe lângă Ministerul Învățământului nu vor rămîne fără un răspuns favorabil.

Se pare că o parte din studenți continuă greva pînă la distribuirea burselor (Dacă va fi cazul vom reveni).

Florin OANCEA

Cadouri de Crăciun

Legea sponsorizării, implicit legată de economia de piață, se lasă încă așteptată. Cu toate acestea, ni se semnalează din județ că nu sînt puține — și sperăm că numărul va crește — firmele care s-au oferit să sponsorizeze diverse activități legate de Serbarea de Crăciun, pentru care se fac de acum intense pregătiri.

Nu este de mirare, nici la această oră, că pe prim-planul atenției se situează instituțiile de handicapati, spitalele, căminele de copii, orfelinatele. Ceea ce nu înseamnă că restul instituțiilor trebuie neglijate. Tocmai de aceea, vom evidenția gestul făcut de o unitate cunoscută sibienilor, S.C. "MARINA" S.R.L. (magazinul „Gospodarul” de pe str. Turnului nr. 23 — desface produse agricole, de fierărie, detergenți etc. — condus de Marină Maria și Marină Dan Paul) a donat cîte 20 mii lei Școlii Generale Nr. 15 (pentru copiii clasei a IV-a C) și Școlii Generale Nr. 23 (pentru copiii din clasa a III-a A) din care învățătoarele celor două clase au cumpărat cadouri de Crăciun pentru copiii care se pregătesc să plece în vacanță. Un gest care, credem, nu va fi uitat de copii și va servi ca model și pentru alte societăți comerciale care se respectă!

Gabriela BALAN

Calendar creștin

Intru a 16-a zi din decembrie Sfinta Biserica a rînduit spre pomenire pe Sfintul Prooroc Agheu, pe Sfintul Mucenic Marin, pe Sfinta și de minuni făcătoarea Teofana, soția împăratului Leon al Constantinopolului.

MIERCURI, 16 DEC. 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. Tele-matinal. 10,00 Actualități. 10,10 Calendarul zilei. 10,20 Film serial: „Marc și Sophie (22)”. 11,15 Video-satelit. 12,10 Ora de muzică. 13,00 Mondo-femina. 13,30 Docu-

mentar artistic. 14,00 Actualități. 14,15 Magazin agricol. 14,55 Preuniversitară. 15,30 Tele-școală (germană • italiană). 16,00 Micro-recital: formația „Euphonia”. 16,20 Lumea sportului. 16,45 Tragerea Pronoexpres. 17,00 Actualități. 17,05 Arte vizuale. 17,35 15, 16, 17, 18 — vîrsta adolescenței. 18,05 Reflector. 18,35 Fascinația blues-ului. 19,00 Studoul „E”. 19,30 Desene animate. 20,35 Sport. 20,45 Film serial: „Din voia Domnului” (4). 21,45 Universul cunoașterii. 22,30 Pro Musica. 23,00 Drumuri în memorie: David Prodan. 23,30 Actualități. 23,45 Microrecital „Blue System”.

La balul de sîmbătă seara...

Un proverb românesc spune: „că la pomul lăudat să nu te duci cu sacul”, chiar dacă (adăugăm noi) este vorba de adolescenți milionari.

— Note —

• De mai bine de două săptămîni, se află parcată în intersecția străzilor Bastionului cu Șoseaua Alba Iulia, un Olteit, nr. 4-SB-5947. Că stînjenește sau nu circulația în zonă, se pare că nu interesează pe nimeni. Dar dacă mașina în cauză a fost furată și abandonată?

• Linia ferată care traversează Calea Gușteritei se află într-o stare avansată de degradare. Pavajul format din pietre cubice se mișcă precum nisipurile în deșert. N-ar fi mare lucru dacă, într-una din zile, o locomotivă și-ar schimba traseul pe str. Șerpuită!

• Ciorile, dragi unor ecologiste, după ce și-au făcut de cap în parcul „Astra”, s-au mutat cu sediul în curtea Școlii pentru deficienți de auz. Aici, de bine ce s-a finalizat o investiție de cîteva milioane de lei, ciorile se c... pe magazine și asfalt... WC-urile publice fiind cu taxă!

• Multe spații ultracentrale sînt ocupate de tot felul de organizații politice și mai puțin politice. Cu toate acestea, viața politică din urbe lipsește cu desăvîrșire.

Vasile GALAȚA

Multe zvonuri și interpretări s-au mai făcut referitor la întîlnirea adolescenților, din data de 12 decembrie, de la Casa dt Cultură a Sindicatelor. Trebuie s-o recunoaștem. Vina o poartă în primul rînd organizatorii, care trebuiau să explice mai clar ce se vrea de fapt, că nu e vorba despre nici odrasle ale unor îmbogățiți peste noapte, ci de niște tineri ale căror idei valorează milioane, că prețul modest al biletului (250 lei) a dat posibilitatea tuturor adolescenților din orașul nostru să poată petrece o seară cultural-distractivă care (fie vorba între noi) n-a ieșit din niște tipare ale unui timp încă proaspăt în memorie. Cu idei, dornici de viață, de libertate, eliberați de dogme și stresuri patriotarde, la „balul maraton” de sîmbătă seara, adolescenții au făcut totuși o atmosferă plăcută, prelungită pînă aproape de miezul nopții. N-aș putea spune că seara cultural-distractivă n-a fost reușită, dar au fost și mici carențe, salvate cu verva-i caracteristică de veșnic tînarul și simpaticul actor George Mihăiță, care deși venit cam târziu la întîlnire a reușit totuși să salveze unele momente, ce amenințau să se transforme în mediocritate.

Oricum, felicitări pentru inițiativă. Este un început, și tot începutul este greu...

(M.B.)

Virtuozitatea înspre icoană

Biblioteca Astra își perpetuează disponibilitățile. Înaintea vernisajului expoziției de pictură a Clubului elevilor din Sibiu, l-am rugat pe dl. Ioan Mariș să-și consolideze un gînd pe care eu îl știam, dar trebuie cunoscut și de cei care uită, destul de des, că sîrbătoarea copiilor este veșnică: Colaborarea cu Clubul este veche și se concretizează în tangentele dintre cartea pentru copii și spiritul de fantazare al copilului, transpus în grafică, icoană, ceramică, ilustrații de carte. Oricum, „spațiul” nostru este și rămîne la dispoziția acestor copii.

Fiind vorba despre o expoziție a copiilor, aș putea să fiu mai mult sau mai puțin tranșant. Numai că nu este vorba de copii, în accepțiunea noastră matur debusolată. La Astra sînt așezate — ușor geometric și, poate, de aceea tentația privirii în unghiuri — lucrările pictorilor, graficienilor, înțelepților, copiilor din clasa prof. Gheorghe Părcălăboiu. Sînt pinze din care limpezimea se sfîrșește pe un fond religios; există o lucrare în care ieslea dumnezeului e așezată în placenta soarelui; sînt multe lucrări care propun sîrbătorirea într-o fantastică și realul religios; există și o religiozitate de echipă; o cutumă a copiilor înspre culoare și înspre folosul ei.

Cine are timp, înainte de sîrbători, să-și sîrbătorească sufletul, se poate limpezi înaintea acestor daruri. Vor-

ba lui Gh. Părcălăboiu: Dacă copiii aceștia vor supraviețui ca plasticieni, fiecare își va cunoaște nemurirea. Și noi, nu-i așa?

Adrei ILENI

MAICA DOMNULUI CU PRUNCUL IISUS

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Rodcan, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Balan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod, Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

„Superlativele” săptămînii trecute

Televiziunea bulgară e cu noi!

• Dl. Stolojan ne oferă „indicatii” de peste ocean: „... trebuie găsit acel punct de sprijin care-ți permite să înalți într-un ritm în care nu intri într-o criză, cum s-a întâmplat în Bulgaria. Ritmul e același, prim-ministru e altul! • În acest „ritm”, mi-am adus aminte de un interviu mai vechi al d-lui Stolojan care explică, în parte, animozitatea față de Ion Iliescu: „Eu nu am avut niciodată prieteni de la serviciu. Odată plecat de la birou, uit de toți. Am prieteni din cu totul alte medii” (subl. n.). • Ministrul apărării, domnul Nicolae Spiroiu, s-a apărut prin următoarea frază la întrebarea dacă este posibilă o lovitură de stat militară la Moscova: „... după cum îi cunosc eu pe militarii ruși și, dacă depinde de ei, eu cred că nu. Dar aici s-ar putea să mă înșel” (subl. n.). E clar? Dacă dl. ministru nu se înșală, vom perpetua fidelitatea... filo-rusă! • Dacă tot e vorba de pan-slavism, vă sugerăm să mai urmăriți și emisiunile televiziunii bulgare. De acum se știe că în timpul Revoluției a avut loc „o conferință de presă dată de Ion Iliescu, Silviu Brucan și alții (!!) la Ambasada Sovietică din București în noaptea de 22/23 decembrie '89, acolo unde cu toții au vorbit rusește” (subl. n.). • Există și un documentar al televiziunii bulgare din care aflăm că „dl. Silviu Brucan a avut întrevederi secrete, anterioare lui dec. '89, atât cu Robert Gates (director CIA), cât și cu Krincikov (președinte KGB)”. • Oare cu cine avea „întrevederi” dl. Brucan pe vremea primului război daco-roman? • Nu e cazul să intrăm în panică: fostul

candidat în științe istorice la Universitatea din Moscova, fost membru al CC al PCR, fost președinte al secției de istorie a Academiei de științe sociale și politice, fostul director al Institutului de istorie „Nicolae Iorga” (1970—1989) — actualul domn Ștefan Ștefănescu a fost propus membru titular al Academiei Române. • Istoria se scrie și la TVR: în urma anunțului A.M. Press, conform cărui „domnul Paul Șoloc și doamna Felicia Meleşcanu (iarăși?) au fost incluși pe tablele de participanți la Revoluție...”, d-nii Emanuel Valeriu și George Marinescu (aceiași) și-au depus semnătura pentru „conformitate”. Lucrătorii din Televiziune nu-și amintesc de „cei doi revoluționari în zilele decisive”. • Domnul Iliescu and co. nu-și mai amintesc nici de culoarea pulverelor pe care le purtau... în direct. • Fraza săptămînii îi aparține lui A. Păunescu: „De ce îți puneti dv. sula-n coastă, ca să zic așa, ca președintele Iliescu, să fiu membru al unui partid, de parcă ați vorbi de la Moscova, în anii de dinainte de eliberarea României de sub jugul sovietic?” — și a fost rostită într-un interviu difuzat de BBC. • Vă sfătuiesc să plătiți imediat avizul telefonic: „Telefonul din holul Senatului a dispărut...”. Președintele Senatului e liniștit: nu e ra video-telefon... • În rest, vă propun întrebarea săptămînii: Dacă Televiziunea de la Sofia știe mai multe despre evenimentele din 22/23 decembrie '89, înseamnă că antenele parabolice trebuie să îndreptate spre fostul satelit al URSS?

Andrei ILENI

„Producția realizată și neîncasată este de 230 milioane lei”

— Care ar fi realizările acestui an, domnule Vasilescu?

— Pe 23 noiembrie a.c. a fost pus în funcțiune un tronson de 5,5 km conductă care alimentează cu apă cartierele Hipodrom IV și Vasile Aaron. Lucrarea completă va fi finalizată anul viitor, iar sursa de apă nu va mai proveni de la Gura Riului ci de la Sadu, deși nu va crește debitul, vor echilibra consumurile. E foarte important acest lucru. Colegul meu vă poate da amănunte.

DI. Stăniță — șef șantier instalații: Lucrarea în întregime are 30 km și va asigura apă, din sursa Sadu, la Uzina de apă din Calea Poplăcii. În execuția S.C. „Construcții” S.A. intră un tronson de 12,5 km. Restul aparține S.C. Socot Tîrgu Mureș (aparținînd de Ministerul Mediului) și Antreprizei de Construcții Hidrotehnice Călimănești (aparținînd de Electromontaj București).

— Ce lucrări de interes general au mai fost finalizate?

— **DI. Vasilescu:** Este vorba despre Căminul-spital Riul Vadului unde prin finanțarea proiectului de către organizația filantropică „TERRE DES HOMMES” am reușit, acoperind în totalitate cheltuielile de execuție, să dăm în folosință o rețea de alimentare cu apă, în tot complexul, cu un standard foarte înalt. O parte din materiale ne-au fost puse la dispoziție de „TERRE DES HOMMES”. În acest scop a fost reamenajat, parțial, pîrîul Lotrioara. Altă lucrare a fost darea în folosință a blocului 30 din Cîsnădie aparținînd Coytex cu un număr de 48 apartamente. În Tîrgul Cailor 36 de apartamente vor fi predate la sfîr-

— interviu cu dl. SORIN VASILESCU, director adjunct al S.C. „Construcții” S.A. Sibiu

șitul săptămînii deși Regia Autonomă de Gospodărie Comunală și Locativă nu are fonduri și este datoră 60 milioane de lei societății noastre. În limitele posibilului am continuat lucrările la locuințe. Să mai amintesc câteva lucrări edilitare: conducta de gaz metan a C.T. 1 Hipodrom I, stația de reglare gaz cartierul 11 Iunie — Tg. Cailor și acum se află în lucru îmbunătățirea alimentării cu gaz a CT Piața Unirii (V. Milea) cu termen de finalizare 31 decembrie 1992.

— Ați amintit de o situație grea cu care vă confrunțați datoriile.

— Mulți dintre beneficiari sînt fără bani. Producția realizată și neîncasată este de peste 230 milioane lei. Avem greutăți nu numai cu plata salariilor, ci și cu continuarea acestor proiecte. Amintesc (și lor le reamintesc și pe această cale!) datornicii cei mai mari: METALCAR pentru execuția blocului 103 din Tg. Cailor — 40 milioane lei; TURSIB pentru blocul 13 din Piața Aurel Vlaicu — 11 milioane lei; Universitatea Sibiu pentru dezvoltarea spațiului de învățămînt — 35 milioane (n.b. — să nu uităm că totuși Universitatea e bugetară și nu desfășoară vreo activitate profitabilă, deci principalul vinovat este Ministerul Învățămîntului — n.n.); Regia Autonomă de Gospodărie Comunală și Locativă — 67 milioane lei.

— Proiecte pentru anul care vine?

— Sînt destule. Fonduri să avem. În curs de execuție este un azil de bătrîni finanțat din Germania prin Firma de consultanță a domnului arhitect Herman Fabini. Alte proiecte sînt Sala Polivalentă din curtea Unității Militare de lîngă Stadion, o școală generală în Ștrand. Am cîștigat la licitație construirea sediului Prefecturii Sibiu. O problemă este Teatrul Thalia unde s-a lucrat mai puțin din lipsă de fonduri.

— Aveți probleme cu oamenii calificați, care pleacă în Occident?

— Avem probleme. Au plecat dulgheri, zidari, fierari, racolați de firme particulare. Există o legislație care reglementează regimul acestor muncitori angajați în țară care pleacă în vest și care nu e respectată. Omeneste vorbind este mai rentabil să cîștigi 1300 de mărci pe lună decît...

Actualul sistem duce încet-încet la falimentarea întreprinderilor de stat, fără a fi întărite prin vreo legislație competitivă întreprinderile private. Păi cum să-mi rentabilizez eu munca, dacă sînt nevoit să iau credite de 30 milioane cu 70 la sută dobîndă? Totuși, calitatea execuțiilor nu a scăzut și, v-o spun cu toată răspunderea, avem pretenția că sîntem o firmă cu puțini concurenți în finisaje. Am executat fațada Colegiului „Gheorghe Lazăr”, fațada de la Prefectură, fațada Inspectoratului Școlar, iar, după executarea lucrării de la Azilul de bătrîni, am fost felicitați de „sponsorii” germani. Ce o mai aduce anul care vine, vom vedea!

— Vă mulțumesc!

Florin OANCEA

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

O lovitură mai grea pentru ei nici nu se putea. Werner era tot ce aveau pe lume, copilul în care își pusese cele mai fierbinți speranțe de viitor. Tocmai terminase liceul (la clasa de matematică-fizică a Liceului Brukenthal) și reușise la Facultatea de chimie-fizică a Universității din Cluj. Fusese încorporat abia în urmă cu trei luni, încă nici nu apucase să-și facă o fotografie și s-o trimită părinților, cum se obișnuiește în primul an de armată. În ziua de 22 decembrie a primit misiunea, împreună cu alți camarazi, să apere podul de peste Mureș care leagă orașul de plătoul unde se afla cazarma. La un moment dat, pe pod a apărut o băsculantă încărcată cu oameni îmbrăcați în uniforme de gărzi patriotice. Soldații i-au somat să oprească, dar în loc de răspuns li s-au oferit gloanțe. Nu se știe dacă au tras cel din camion ori cineva de la o fereastră a hotelului Parc, situat pe celălalt mal al râului, cert e că au fost uciși în acel loc doi tineri, unul

împușcat în abdomen, iar celălalt, Werner, în cap. „Nu-mai ce l-am văzut că se prăbușește — le-a povestit părinților unul dintre camarazi, și el rănit la braț — și că rămîne nemișcat la pămînt. Cel care a tras a ochit perfect, exact în frunte, cred că avea armă cu lunetă. În acea zi, orașul era plin de teroriști. O seamă dintre ei își găsiseră adăpost aici în apropiere, pe sub campingul de pe malul Mureșului.”

L-au găsit la morgă, unde stătea deja de trei zile. Comandantul le trimisese o telegramă chiar în ziua cînd s-a întâmplat evenimentul, dar ce poștaş să le-o ducă acasă în condițiile în care la Sibiu se trăgea ca pe front? Li s-a pus la dispoziție o salve și o gardă de trei militari. L-au adus la Sibiu și l-au înmormîntat în cimitirul eroilor. Ulterior au primit și o scrisoare omagială semnată de ministrul apărării naționale. Un gest frumos, desigur, dar care nu poate diminua nici o fărîmă din marea lor durere...

XIII. Chemarea fără grai

Există credința după care din cînd în cînd Dumnezeu îi cheamă la El pe cei buni. (...) Exemplul cel mai elocvent este, poate, cel al căpitănelui Octavian Niță. Un ofițer cu o bună pregătire de specialitate, bărbat chipeș, inteligent și manierat, cama-

rad cum rar îți înțelegi (oamenii din plutonul pe care-l conducea au plîns ca niște copii în momentul cînd a murit), soț, fiu și tată cum nu prea des se întîmplă să găsești în păcătoasa noastră viață. Și totuși, chiar el — și poate tocmai pentru că

a fost atît de bun — a fost ales să ducă în cer mesajul despre nemaiapomnitate în împliniri ale acestei lumi. În ziua de 22 decembrie, pe cînd apăra cu plutonul său clădirea telefoanelor de pe B-dul Mihai Viteazul, citeva gloanțe bine țintite (de unde? de către cine?) i-au străpuns cască militară, i-au zdrobit oasele bazinului și ale picioarelor, i-au perforat clavicula stîngă. Era sus pe acoperiș, venise personal să vadă de unde se trage și de ce, și numai deodată camarazii l-au văzut că se prăbușește în suierul gloanțelor. Fașt aproape incredibil: tocmai el, care-și organizase atît de bine apărarea, care avusese grijă de fiecare detaliu, care-și instruisese pînă la amănunt subordonații asupra a ceea ce au de făcut...

Există totuși nu numai cîteva nedumeriri, ci și cîteva coincidențe stranii în derularea evenimentelor. Se primise de pildă, la un moment dat, un telefon de la unitatea militară de care aparținea plutonul: „căpitanul Niță să urce pe clădirea telefoanelor, să observe de unde se trage și să raporteze”. Cine dăduse ordinul? (telefonistul de serviciu n-a avut îndrăzneala — sau perspicacitatea — să întrebare). Cui să raporteze? De ce dintre cei patru militari care ieșiseră pe acoperiș numai el a fost împușcat? De ce salvarea a venit abia după patru ore, cînd singele se scursese aproape în întregime din el (motivul că nu putuse rula din pricină că se trăgea de peste tot nu pare suficient de credibil pentru o autosanitară a armatei) cu toate că se raportase încă din primul moment la unitate că e grav rănit?

În cele din urmă l-au transportat cu salvarea la Spitalul Militar, dar, cu toată străduința medicilor n-a mai putut fi salvat: după cîteva ore a închis definitiv ochii, pentru a pederii voință unui destin de neînțeles pentru cei pe care i-a părăsit. Si... culmea cinismului acestui destin: în vreme ce el zăcea ciuruit de gloanțe în clădirea telefoanelor, în fața, pe stradă, tatăl lui — și el militar, — îndemna mulțimea la calm și nonviolenta. Nu l-a anunțat nimeni că fiul lui se zbate între viață și moarte. A văzut numai, la un moment dat, că se apropie de acel loc o salve care însemne militare și a întrebant: „cine e rănit?”. „Căpitanul Niță”, i s-a răspuns și deodată cerurile s-au

întunecat în fața lui [...]

Despre căpitanul Niță (înaintat post-mortem la gradul de maior) s-au scris multe articole în ziare și reviste centrale sau locale. I-a fost înălțat un monument în curtea Școlii de ofițeri de transmisiuni, iar una dintre străzile Sibului (fosta 30 Decembrie) poartă astăzi numele lui. Sînt desigur semne ale prețuirii și dragostei unanime de care s-a bucurat în rîndul camarazilor de arme, al subordonaților, al prietenilor, al tuturor celor care au fost pur și simplu stupefiați la aflarea vestii că nu mai e printre cei vii.

Cine, oare, i-a rînduit un destin atît de tragic, dar și atît de solemn și de înălțător în același timp?

XIV. Jertfa ca simbol al vieții

Grupuri rătăcite de trecători se opreau să privească la ceea ce mai rămăsese din fațadele clădirilor miliției și securității, care pînă mai zilele trecute păuseră fortărețe inexpugnabile. Ziduri afumate, nenumărate urme de gloanțe, geamuri sparte și risipite pe caldarîm — imagine de sinistru și dezolare. La unele ferestre se legănau în vînt cîteva perdele înnegrite de fum atîrnînd ca niște streanguri din galeriile invizibile, semnălizînd parcă faptul că și din cea mai sigură pe ea forță pămîntească se poate alege praful. Bustul cite unui soldat de pază se iveau din cînd în cînd pe sub arcade, ca un indiciu că, totuși aici nu e chiar poarta iadului. Că rodul atîtor jertfe este totuși LIBERTATEA așa cum ne-o afirmă și pancarta inspirat așezată de ci-

neva lîngă intrarea uneia dintre clădiri.

La un moment dat, s-a apropiat dinspre strada numită încă oficial Gh. Gheorghiu-Dej (deși cineva așezase din loc în loc tăblițe scrise de mînă cu „strada general V. Milea”), un convoi de înmormîntare. S-a oprit în dreptul fostei miliții, unde cei doi preoți care mergeau în frunte au oficiat o scurtă rugăciune. Pe platforma unei mașini deschise zăcea trupul neînsuflit al unui tînar de 24 de ani.

Era trupul lui Dumitru Titel Tîrnoveanu, doborît de gloanțe în ziua de 22 decembrie și decedat după opt zile de chinuri din care medicii au încercat zadarnic să-l salveze. A murit și el cu o mirată întrebare pe față: cine l-a împușcat și de ce?

(va urma)

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație de serviciu eliberată de I.M.P. Sibiu, pe numele Busuioc Teodor. O declar nulă. (1665)

• Pierdut contract locuință pe numele Suheș Carol. Il declar nul. (1666)

• Pierdut în zona Hipodrom, V. Aaron, portmoneu cu acte, pe numele Moisa Emanuel. Vă rog, adresați la telefon 43 51 53, str. T. Demetrescu 38 B. (1669)

DIVERSE

• Efectuez reparații mecanice auto Dacia 1300—1400, la domiciliul meu cit și al clientului. Telefon 43 28 75. (1668)

S.G. „FRANCU” SRL Sibiu, str. N. Teclu nr. 1 vinde en gross: portocale, lămii, hellas-import Grecia. Telefon 43 64 06. (1661)

COMEMORĂRI

Se împlinesc trei ani de plîns și durere de cînd gloanțele nemiloase au întrerupt firul vieții iubitului nostru soț, tată și fiu, acela care a fost

IOAN BOGDAN HANS Comemorarea — sîmbătă, 19 decembrie, ora 14, la mormînt. Soția, copiii și părinții (P.G.)

S. C.

„CIBINIUM

H & P” S.R.L.

face în această perioadă mari reduceri de prețuri la transport de persoane în Germania, cu plecări în data de 16, 17, 26 decembrie și 2, 9 ianuarie 1993. Telefon 41 60 01.

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă SC „CIBINIUM H et. P” SRL vă urează tradiționalul „La Mulți Ani!” (489)

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- ston	Vînzare — lei —	Comi- ston
U.S.D.	438,6	0	438,6	49,99
B.M.	279,17	0	279,17	49,99
F.S.V.	310	0	310	49,99
L.S.	685	0	685	49,99
L.IT	0,311	0	0,311	49,99
F.FR.	81,5	0	81,5	49,99
F.B.	13,5	0	13,5	49,99
O.S.	39	0	39	49,99

TIMIȘOARA

(urmăre din pag. 1)

tiilor executanți, adică servicii informative din M.I. și M.A.N. sau nomenclatura de partid.

O lovitură de stat, în intenția CIA sau KGB nu se dă cu D. Cornea, o profesoară opozantă, sau cu L. Tökes, un preot recalitrant cu superiorii lui, din iubire pentru propriul neam. Revolta Timișoarei a fost înăbușită în singe, iar singele și carnea prefăcute în cenușă. Partidul a ordonat, iar armata, securitatea și miliția au executat. S-a reprimat în numele lui Ceaușescu și al comunismului, iar după 22 decembrie doar în numele comunismului. Puterea succesorilor lui Ceaușescu și-a prezentat lista cu Doina Cornea, în deschidere, și Ion Iliescu, în închidere.

În România de astăzi adevărul și dreptatea despre atunci, sărăcia și haosul de acum, șansa și speranța de viitor sînt închise de acest nume. Și totuși, ne zîmbește.

Dragul nostru fiu Florian: Frumos ți-a fost numele / Scurte ți-au fost zilele / Că de cînd ți-a plecat / Ochii nu ni s-au uscat / Că durerea de mamă e mare / De n-are în lume crezare.

Dragul nostru fiu FLORIAN DAMIAN fost maistru la Cooperativa „Progresul” Sibiu, împușcat la Revoluția din decembrie 1989.

Rugăm pe toți care l-au iubit și l-au cunoscut să ia parte la parastasul de pomenire, la 3 ani de la deces. Slujba se va oficia în cimitir, la mormînt, sîmbătă, 19 decembrie, ora 13.

Dragii mei părinți bătrîni: Am avut destîn urît / De stau de tînar în pămînt. / Iar voi veniți mereu la mine / Veniți cu flori, veniți plîngînd.

Dormi în pace dragul nostru Florian.

Mama, tata și fratele cu familia (P.G.)

GLUMA LUI KOZİREV

Stockholm — În prima zi a reuniunii de două zile a miniștrilor de externe din cele 52 de state membre ale CSCE, auditoriul a ascultat stupefiat o cuvîntare a lui A. Kozirev (ministru de externe rus) care a spus: „Rusia nu va mai face front comun cu Occidentul și va da ajutor Serbiei”. După o jumătate de oră, totul s-a dovedit a fi o înscenare. Kozirev retractînd cele declarate, avertizînd că dacă la Moscova va ajunge la putere un guvern comunist, ar fi posibil ca asemenea cuvîntări să devină reale. De la aceeași tribună, secretarul de stat american L. Eagleburger a cerut judecarea criminalilor de război din fosta Iugoslavie, după modelul procesului de la Nürnberg. Într-un moment cînd ofensiva sîrbilor a devenit intolerabilă, ministrul de externe francez, Dumas, a solicitat ONU să emită o nouă hotărîre privind interdicția zborurilor deasupra Bosniei, prin permisiunea de folosire a forței în caz de nerespectare.

Belgrad — Într-o conferință de presă, liderul sîrbilor din Bosnia, a anunțat că va

propune parlamentului separatist sîrb din Bosnia, ca la 17 decembrie a.c. să declare unilateral încheierea războiului. Karadžići, a cerut ca sîrbii din Sarajevo, să fie lăsați să părăsească orașul. În prezent 70 la sută din teritoriul Bosniei este controlat de sîrbi. Totodată, Karadžići a anunțat că în campania actuală electorală, îl sprijină pe candidatul socialist Miloșević. Într-un miting electoral, premierul federal M. Panić, a cerut celor care sprijină Mișcarea Democratică și luptă împotriva comunismului: „votați pentru viitor, nu pentru pensile mizerabile”. Ultimul sondaj arată că la 1000 electori, 48 la sută vor vota pentru Panić și 27 la sută pentru Miloșević.

Tripoli — Nava libiană „Granada”, a plecat spre Croația, pentru a aduce în Libia 1000 de copii musulmani din Bosnia, informează agenția egipteană MENA.

„Șansele de promovare ale echipei medieșene au rămas intacte”

— interviu cu dl. Constantin FRĂȚILĂ, antrenorul principal al echipei de fotbal Gaz Metan Mediaș —

— D-le Frățilă, cum vi se pare... viața în cel de-al treilea eșalon fotbalistic al țării?

— Ca să fiu sincer, deosebit de dificilă pentru simplul motiv că se joacă un fotbal dur, la intimidare, pe fondul delegării unor observatori federali și ai unor arbitri părtinitori, care de regulă nu lasă nici cea mai mică șansă echipelor vizitatoare.

— Cum apreciați din punct de vedere valoric, seria a III-a a Diviziei B, în care evoluează și echipa gazistă?

— Ținînd cont de faptul că majoritatea competițiilor provin din fosta Divizie C, a precizat că destul de modest nivelul valoric al seriei respective. Tocmai din acest motiv mi se pare un paradox ca actualul lider, Petrolul Stoina, să fie propulsat din rîndul acestor team-uri, însă pare totuși, că vrînd-nevrînd trebuie să acceptăm uneori și legile nescrise ale fotbalului.

— Ce impresie v-a lăsat echipa petroliștilor după confruntarea de la Stoina, din penultima etapă a turului campionatului, cu echipa gazistă?

— Apreciez că este o echipă fără veleități, mai degrabă modestă, dar care beneficiază de serviciile unui antrenor foarte capabil — l-am numit pe Costică Donose — la care

s-a adăugat apoi și un program mai ușor în turul acestui campionat. Oricum, echipe ca Dacia Pitești, Electronistul Curtea de Argeș sau C.S. Tîrgoviște rămîn cei mai redutabili adversari în cursa pentru șefia seriei.

— Să înțelegem că obiectivul promovării nu a fost încă abandonat nici de către echipa gazistă?

— Deși, practic, nu ne-am propus promovarea chiar din primul an de evoluție în acest eșalon fotbalistic, pe care l-am dorit a fi unul de tranziție, în vederea primenirii lotului cu jucători tineri, de valoare, din pepiniera locală, pot afirma cu certitudine că șansele de promovare ale echipei medieșene au rămas intacte. În perioada intercompozițională va trebui să insistăm însă mai mult asupra omogenizării și exersării schemelor de joc, dat fiind faptul că echipa, chiar și în condițiile unui atac eficient a rămas încă tributară finalizării.

— Făcînd un bilanț, vă puteți declara mulțumit de clasarea echipei medieșene, la jumătatea întrecerii?

— Locul patru, la numai patru puncte de lider nu este tocmai dezonorant, deși, personal îl consider nesatisfăcător față de pretențiile și condițiile ireproșabile create

Mai bine doliu, deocamdată

Să fie sărbătoare sau doliu? Această întrebare a prefigurat, într-o anumită măsură, sărbătoarea tautologică națională: plîngem, ori rîdem?

Destulă impresie și suficiență teroare morală s-au abătut asupra memoriei ucișilor din decembrie '89, încît reluarea „impresiilor” — pozitiviste, negativiste ori în devălmășie —, n-ar mai corecta unghiuri de perspectivă morală. Dintr-un singur unghi, cel al generalizării pragmatice, s-au bîciuit atîtea păreri, încît nu mai avem „victime” de bîciuit. Altfel spus, perspectiva recunoașterii unui fapt, în speță, uciderea tinerilor mai mult sau mai puțin vîrstnici în decembrie '89 este halucinantă, de nedescrisă teroare

morală, prezentă prin viața ucigașilor.

Între sărbătoare și doliu, românii au ales un fel de risu-plînsu' arhaic. Parlamentul „alege” între stările noastre de spirit, de parcă alegerea electoratului a fost pe bîluc. Altfel cum să interpretăm faptul că la 1 Decembrie (a treia Sărbătoare națională în calendarul ultimelor generații), i s-a permis „Asociației 16—21 Decembrie '89” să de-fi-le-ze pe sub Arcul de Triumf ca penultimă prezență revoluționară, înaintea delegației Confederației femeilor?... Amintindu-mi o secvență (ruptă de istoria momentului), văd și acum „onestitatea” d-lui Crin Halaicu, „participația” primelor două partide și „trena îndoliată” a următoarelor, înghesuindu-se pe sub arcadă. În timp ce, repet, „Asociația 16—21 Decembrie '89” s-a prezentat (nu a defilat!) doar în coada listei.

Destulă impresie și suficiență teroare morală s-au abătut asupra memoriei LOR. Mi-e teamă că la „festivitățile” ce urmează (și gestionate de același Parlament), țara aceasta va fi reprezentată de manechinele post-revoluționare, iar miile de confederații a/ne-politice vor ocupa loc în lojă.

Dacă tot e sărbătoare, sau doliu, de ce trebuie să rîdem sau să plîngem într-o lojă prestabilită, într-o „ordine” așîderea?

Mai bine doliu, deocamdată.

Eimil PORIME

Andrei ILENI